plaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten moet worden gevreesd, met name doordat de concurrentieposities in het stadium van de afgewerkte produkten zouden worden vervalst;

Overwegende dat uit de geleidelijke totstandkoming van de gemeenschappelijke markt volgt dat de Lid-Staten op de invoer uit de andere Lid-Staten een douanestelsel toepassen dat op zijn minst dezelfde voordelen biedt als het op de invoer uit derde landen toegepaste stelsel;

Overwegende dat tariefcontingenten op grond van Protocol no. XI, mede in verband met hun hiervoren omschreven functie, slechts mogen worden toegekend om in eigen behoeften van de verwerkende industrie van de betrokken Lid-Staat te voorzien, met uitsluiting van wederuitvoer in ongewijzigde staat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg wordt een tariefcontingent met vrijdom van recht toegekend voor de invoer uit derde landen van voor verwerking op hun grondgebied bestemd ferrosilicium van post 73.02 C van het gemeenschappelijk douanetarief tot een hoeveelheid van 9.900 ton.

Het recht dat toepasselijk is op het in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde produkt mag evenwel in geen geval lager zijn dan het recht dat op het betreffende produkt wordt toegepast wanneer dit uit de andere Lid-Staten wordt ingevoerd en vergezeld is van een certificaat inzake goederenverkeer.

Artikel 2

Deze beschikking geldt tot en met 31 december 1966.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg.

Brussel, 12 mei 1966.

Voor de Commissie

De Vice-Voorzitter

Robert MARJOLIN

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 mei 1966

houdende toekenning van een tariefcontingent aan de Italiaanse Republiek voor ferrochroom, bevattende ten hoogste 0,10 gewichtspercent koolstof en meer dan 30 gewichtspercenten doch niet meer dan 90 gewichtspercenten chroom

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(66/343/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van Protocol no. XI betreffende bepaalde ferrolegeringen dat als bijlage is gehecht aan het Akkoord van Rome van 2 maart 1960 inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G, opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 1, sub b,

Gezien de brief van 8 december 1965 en het telexbericht van 28 januari 1966 waarbij de Italiaanse Republiek voor het jaar 1966 heeft verzocht om toekenning van een tariefcontingent met vrijdom van recht ter grootte van 4.500 ton voor ferrochroom, bevattende ten hoogste 0,10 gewichtspercent koolstof en meer dan 30 gewichtspercenten doch niet meer dan 90 gewichtspercenten chroom (hoog geraffineerd ferrochroom) van post 73.02 E I van het gemeenschappelijk douanetarief,

Overwegende dat het voornoemde ferrochroom (hoog geraffineerd ferrochroom) vóór 1 januari 1961 in de Italiaanse Republiek werd ingevoerd met vrijdom van recht en dat het recht van het gemeenschappelijk douanetarief 8% bedraagt;

Overwegende dat de aanvragende Lid-Staat de volgende statistische gegevens heeft verstrekt:

(in tonnen)

	1960	1961	1962	1963	1964	1965
Verbruik	15.339	14.384	10.650 (+ verschuivingen in de voorraden)	10.651	15.057	18.820
Eigen produktie	—	—	950	203	4.558	9.289
Invoer:						
— uit derde landen	8.431	6.500	5.219	8.868	5.251	4.304
— uit de E.E.G.	6.928	7.884	5.143	6.122	6.893	3.527
Totale uitvoer	—	—	665	1.974	1.645	— (10 maanden)

Overwegende dat de eigen produktie van hoog geraffineerd ferrochroom in de aanvragende Lid-Staat bij lange niet kan voorzien in de behoeften van het eigen verbruik; dat andere producerende Lid-Staten hebben doen weten dat zij hoeveelheden voor de uitvoer beschikbaar hebben die in ruime mate alle invoerbehoeften aan hoog geraffineerd ferrochroom van de andere Lid-Staten en met name van de Italiaanse Republiek zouden kunnen dekken; dat echter opgemerkt dient te worden dat de verwerkende industrieën van de Italiaanse Republiek contact hebben opgenomen met de leveranciers in de Gemeenschap ten einde zich op de hoogte te stellen van hun reële voorzieningsmogelijkheden; dat uit de antwoorden van genoemde leveranciers blijkt dat zij in het algemeen slechts ontoereikende hoeveelheden van het desbetreffende produkt aan de aanvragende Lid-Staat zouden kunnen leveren; dat het verschil tussen de verklaringen van de producerende Lid-Staten en van de leveranciers in de Gemeenschap ten aanzien van de hoeveelheden die naar de Italiaanse Republiek zouden kunnen worden uitgevoerd, verklaard kan worden door het feit dat wellicht een commerciële en zelfs een technische aanpassingsperiode nog nodig zou kunnen zijn om de behoeften van de hoog geraffineerd ferrochroomverwerkende industrieën, en met name die van de aanvragende Lid-Staat, in hun geheel te dekken; dat derhalve kan worden geconcludeerd dat voor de betrokken ferrolegering de voorziening binnen de Gemeenschap thans ontoereikend is;

Overwegende dat de Italiaanse Republiek haar verzoek motiveert met de omstandigheid dat haar voorziening tot nog toe voor een belangrijk deel afhankelijk is geweest van invoer uit derde landen; dat, sedert de aanpassingen van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, op hoog geraffineerd ferrochroom bij invoer uit derde landen douanerechten worden gelegd; dat derhalve blijkt dat de verwerkende industrie van de aanvragende Lid-Staat die hoog geraffineerd ferrochroom moet invoeren zich in een minder voordelige positie bevindt dan haar concurrenten uit de Gemeenschap die volledig zijn aangepast aan en soms zelfs geïntegreerd in de produktiesector; dat de ontoereikendheid van de voorziening in de Gemeenschap, in samenhang met de concurrentie in het stadium van de verwerkte produkten, van die aard is dat zij nadelige gevolgen voor de verwerkende industrie van de Italiaanse Republiek kan medebrengen;

Overwegende dat de toekenning van tariefcontingenten op grond van Protocol no. XI ten behoeve van één enkele Lid-Staat een afwijking vormt van het normale tempo voor de geleidelijke totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief, ten einde de bezwaren weg te nemen die voor de voorziening van een Lid-Staat kunnen voortvloeien uit de geleidelijke overgang van het vóór de eerste aanpassing van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief toegepaste nationale tariefstelsel naar het stelsel van de Gemeenschap;

Overwegende dat de Commissie bij de uitoefening van haar beoordelingsrecht inzake tariefcontingenten Protocol no. XI dient toe te passen met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 9 van het Verdrag en dat zij zich daarbij moet laten leiden door de in artikel 29 vervatte aanwijzingen;

Overwegende dat in de Gemeenschap de theoretisch voor uitvoer beschikbare hoeveelheden hoog geraffineerd ferrochroom de door de aanvragende Lid-Staten meegedeelde totale behoeften aan deze ferrolegering ruimschoots te boven gaan; dat de vereisten voor de onderlinge aanpassing van de communautaire produktie en de verwerkende industrie van de aanvragende Lid-Staten geen beletsel schijnen te vormen voor de bedoelde produktie om in de loop van het jaar en in tamelijk ruime mate te voorzien in de communautaire behoeften, en met name in die van de aanvragende Lid-Staat;

Overwegende voorts dat de door de aanvragende Lid-Staat ondervonden bezwaren dienen te worden beoordeeld met inachtneming van de omstandigheid dat de betrokken ferrolegering wordt gebruikt bij de vervaardiging van sommige ijzer- en staalprodukten ten aanzien waarvan op de markt een scherpe concurrentiestrijd heerst;

Overwegende dat deze situatie aantoont dat de aanvragende Lid-Staat niet onaanzienlijke bezwaren ondervindt die, mede in verband met de noodzaak om voor de voorziening van de Gemeenschap met betrekking tot het bedoelde basisprodukt te zorgen, voldoende grond schijnen op te leveren voor een afwijking van de gebiedende eisen ener spoedige totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief;

Overwegende dat op grond van vorenstaande gegevens en rekening houdend met de daaruit blijkende groei van het verbruik sinds 1962, dit laatste voor 1966 op 23.000 ton geraamd mag worden; dat uitgaande van de produktie gedurende de laatste jaren de door de Italiaanse Republiek gedane raming van een eigen produktie in 1966 van 12.000 ton hoog geraffineerd ferrochroom als gegrond mag worden beschouwd; dat er derhalve nog 11.000 ton door invoer gedekt moet worden; dat uit de bovenstaande cijfers blijkt dat de aanvragende Lid-Staat sedert 1961 in meer dan de helft van zijn invoerbehoeften aan hooggeraffineerd ferrochroom voorziet door invoer uit de andere Lid-Staten; dat derhalve de daling van genoemde invoer in de eerste 10 maanden van 1965 als een verschijnsel van voorbijgaande aard beschouwd mag worden dat geen juiste weergave betekent van de algehele toestand; dat bovendien de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek melding maken van in de Gemeenschap voor uitvoer beschikbare hoeveelheden die ten opzichte van vroeger aanzienlijk zijn toegenomen; dat in deze omstandigheden de in de Gemeenschap beschikbare hoeveelheden toereikend zouden moeten zijn om in ruime mate in de Italiaanse invoerbehoeften te voorzien; dat dit trouwens eveneens het geval zal zijn voor de andere aanvragende Lid-Staten, namelijk Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, waarvan de totale behoeften voor 1966, zoals elders is uitgemaakt, 2.200 ton bedragen; dat het, gezien het voorgaande, in de huidige situatie voorzichtig lijkt om bij de raming van de behoeften van de gezamenlijke aanvragende Lid-Staten aan invoer uit derde landen uit te gaan van een niveau van 2.400 ton, ofwel het tariefcontingent met vrijdom van recht dat voor hoog geraffineerd ferrochroom in het kader van het G.A.T.T. is geconsolideerd; dat het derhalve billijk is de voornoemde Lid-Staten een aandeel in het hiervoren bedoelde geconsolideerde tariefcontingent te geven naar evenredigheid van hun respectieve invoerbehoeften; dat de aldus berekende hoeveelheid van het contingent voor de Italiaanse Republiek 2.000 ton bedraagt; dat evenwel, ten einde met eventuele latere voorzieningsmoeilijkheden binnen de Gemeenschap rekening te houden, eerlang een nieuwe procedure van overleg met alle Lid-Staten zal worden ingeleid; dat in deze omstandigheden het feit dat men zich voorshands aan het vorengenoemde geconsolideerde contingent houdt geen afbreuk doet aan de mogelijkheid om tot een andere algemene oplossing te komen die eventueel geschikt zou blijken te zijn;

Overwegende dat uit de algemene situatie van het betrokken produkt, waarvan de voornaamste aspecten hiervoren zijn beschreven, kan worden afgeleid dat het aldus vastgestelde tariefcontingent niet een zodanige omvang heeft dat voor verplaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten moet worden gevreesd, met name doordat de concurrentieposities in het stadium van de afgewerkte produkten zouden worden vervalst;

Overwegende dat uit de geleidelijke totstandkoming van de gemeenschappelijke markt volgt dat de Lid-Staten op de invoer uit de andere Lid-Staten een douanestelsel toepassen dat op zijn minst dezelfde voordelen biedt als het op de invoer uit derde landen toegepaste stelsel;

Overwegende dat tariefcontingenten op grond van Protocol no. XI, mede in verband met hun hiervoren omschreven functie, slechts mogen worden toegekend om in de eigen behoeften van de verwerkende industrie van de betrokken Lid-Staat te voorzien, met uitsluiting van wederuitvoer in ongewijzigde staat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan de Italiaanse Republiek wordt een tariefcontingent met vrijdom van recht toegekend voor de invoer uit derde landen van voor verwerking op haar grondgebied bestemd ferrochroom, bevattende ten hoogste 0,10 gewichtspercent koolstof en meer dan 30 gewichtspercenten doch niet meer dan 90 gewichtspercenten chroom (hoog geraffineerd ferrochroom) van post 73.02 E I van het gemeenschappelijk douanetarief tot een hoeveelheid van 2.000 ton.

Het recht dat toepasselijk is op het in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde produkt mag evenwel in geen geval lager zijn dan het recht, dat op het betreffende produkt wordt toegepast wanneer dit uit de andere Lid-Staten wordt ingevoerd en vergezeld is van een certificaat inzake goederenverkeer.

Artikel 2

Deze beschikking geldt tot en met 31 december 1966.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Brussel, 12 mei 1966.

Voor de Commissie

De Vice-Voorzitter

Robert MARJOLIN